

ne, hvordan det kan lade sig gøre at indarbejde en større fleksibilitet i arbejdstilrettelæggelsen, så det bl.a. ad den vej bliver lettere at få arbejdsliv og familieliv til at hænge sammen.

Der er også stor brug for, at arbejdsmarkedets parter viser mod og dristighed, hvis vi skal opnå gode løsninger af dette samfundsmæssigt centrale problem, og derfor er det godt, at ministeren prioriterer god kontakt med parterne omkring det her.

Det samme kan siges om virksomhederne, når de fremover skal blive bedre til at rekruttere og fastholde medarbejdere på en måde, der giver stor mangfoldighed i et kollegaskab. Utrolig meget vanetænkning i virksomhederne betyder, at der ofte ansættes folk, der både med hensyn til køn, alder, herkomst og uddannelse ligner hinanden meget. Fremsynede virksomheder har for længst indset, at det både indsnævrer deres rekrutteringsgrundlag og forringer kreativitet og nytænkning i virksomheden. Både for den enkelte og samfundet er meget vundet ved et opgør med denne vanetænkning, og derfor er det godt, at ministeren også vil afholde en konference med fokus på, hvordan virksomhederne kan arbejde mod forskellighed som ressource.

Det er også godt og nødvendigt, at ministeren for ligestilling fortsætter arbejdet med at fremme lige løn mellem kvinder og mænd. Det er mere end pinligt, at et land som Danmark fortsat diskriminerer kvinder, hvad angår løn. Længe troede vi, det havde noget med uddannelse at gøre; nu er det mere end godtgjort, at uddannelse alene ikke sikrer ligeløn. Derfor er det godt, at ligestillingsministeren opretter et ligelønsnetværk af virksomheder, der vil arbejde målbevidst på at eliminere uligeløn, ligesom det er betydningsfuldt, om det lykkes arbejdsministeren at få gennemført ny lovgivning på området, og at parterne engagerer sig hundrede procent i opgaven.

Der er ikke tid til her at tage alle redegørelsens vigtige initiativer op, men til slut vil jeg godt lige nævne bestræbelserne for at fortsætte forbedringerne af bekæmpelse af vold mod kvinder og handel med kvinder. Socialdemokratiet anerkender fuldt ud, at denne regering mere end nogen tidligere har skærpet bekæmpelsen af disse to typer kriminalitet. Alligevel håber vi, den tværministerielle arbejdsgruppe barsler med nogle konkrete forslag, der kan omsættes i lovforslag og andre initiativer til yderligere at minimere disse kriminalitetsformer.

Vi er enige i, at det er vigtigt at prioritere forebyggelse, f.eks. gennem behandling af voldelige mænd, ligesom det er vigtigt at støtte mænds egne bestræbelser på at bekæmpe vold mod kvinder, som det allerede er sket ved at støtte white ribbon-kampagnen her i Danmark.

Vold mod kvinder foregår ofte i hjemmet med store omkostninger for alle, også de børn, der vil være vidne til den brutalitet og smerte, som påføres moren. Vi ved, at det i dag indebærer mange tab både for de kvinder, der udsættes for volden, i form af nedsat arbejdsevne, lavt selvværd, invaliditet osv., og for børnenes trivsel og indlæringsevne. Det er umådelig vigtigt, at samfundet bliver endnu bedre til at bekæmpe hustruvold mere effektivt.

Det samme kan siges om bekæmpelsen af handel med kvinder og børn. Denne omsiggribende kriminalitetsform har påkaldt sig stor opmærksomhed gennem lang tid. Vi må videreudvikle vore metoder til at forebygge denne kriminalitet og finde endnu bedre måder til at beskytte ofrene og bekæmpe de kriminelle bagmænd, som uden blusel tjener store penge på andres fornærelse og smerte.

Men alt i alt er vi imponerede over de mange initiativer, det nye ministerium allerede har taget, ligesom vi er godt tilfredse med den redegørelse, vi netop drøfter i dag. Både tonen, perspektiverne og de konkrete initiativer lover godt for, at ligestillingen vil opnå gode landvindinger i 2001 og årene fremover.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det, der kalder mig op, er fru Margot Torps bemærkning om, at virksomhederne diskriminerer kvinder lønmæssigt. Er det rigtigt? Kan fru Margot Torp give et eneste eller måske et par eksempler på, at det sker?

Vi har jo en lov om ligeløn – den har været i kraft i over 25 år – som kvinderne har i ryggen. Jeg kender ikke eksempler på lønmæssig diskrimination mellem kønnene. Kan fru Margot Torp give et eneste eksempel på det, eller var det en løs påstand, der bare blev slynget ud?

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Fru Margit Torp var inde på, at man ønsker ligestilling mellem kønnene. Det gør vi også i Dansk Folkeparti.

Men tror fru Margit Torp, at denne ligestilling mellem kønnene får nemmere vilkår i årene